KONINKRIJK BELGIE

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, derde kamer, op 11 juli 2000 door de Vlaamse minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenaren en Sport verzocht hem, binnen een termijn van ten hoogste drie dagen, van advies te dienen over een ontwerp van besluit van de Vlaamse regering "houdende het project voor het wegwerken van de achterstand bij de behandeling van aanvragen tot bouwvergunning", heeft op 13 juli 2000 het volgende advies gegeven :

Volgens artikel 84, eerste lid, 2°, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State moeten in de adviesaanvraag de redenen worden opgegeven tot staving van het spoedeisend karakter ervan.

Te dezen wordt in de adviesaanvraag zelf geen verantwoording gegeven voor het verzoek om spoedbehandeling. In de aanhef van het voor advies voorgelegde ontwerp wordt de dringende noodzakelijkheid wel gemotiveerd, met name "door de omstandigheid dat er bij het behandelen van bouwvergunningen in het kader van art. 43 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996 door de Administratie Ruimtelijke Ordening, Huisvesting, Monumenten en landschappen (AROHM) een substantiële achterstand bestaat; dat het decreet van 18 mei 2000, houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, in werking is getreden op 1 mei 2000; dat dit nieuwe decreet een bijkomend takenpakket toekent aan voornoemde administratie, waardoor de achterstand nog grotere vormen zal aannemen; dat de aanwerving van bijkomend personeel slechts zal renderen op middellange termijn; dat gezien de maatschappelijke relevantie deze achterstand op korte termijn zou moeten weggewerkt worden".

*

* *

ONTVANKELIJKHEID VAN DE ADVIESAANVRAAG

Overeenkomstig artikel 84, eerste lid, 2°, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan mededeling van het advies van de afdeling wetgeving binnen een termijn van ten hoogste drie dagen slechts gevraagd worden "in spoedeisende gevallen die in de aanvraag met bijzondere redenen worden omkleed".

Dit vereiste is door de wetgever opgelegd om mogelijke misbruiken van de spoedprocedure te voorkomen.

Hieruit volgt dat de behoorlijke motivering van het verzoek om spoedbehandeling een voorwaarde is voor de ontvankelijkheid van de adviesaanvraag.

Te dezen wordt de dringende noodzakelijkheid verantwoord door de omstandigheid dat er bij een bepaalde overheidsdienst een substantiële achterstand bestaat in de verwerking van dossiers en dat die achterstand, ten gevolge van de inwerkingtreding van een bepaald decreet, nog zal toenemen. "Gezien de maatschappelijke relevantie van de betrokken dossiers" (aanvragen tot het verkrijgen van een bouwvergunning), zou die achterstand op korte termijn weggewerkt moeten worden.

In zoverre die motivering uitgaat van de "maatschappelijke relevantie" van een bepaalde aangelegenheid, om daaruit het spoedeisend karakter van de adviesaanvraag af te leiden, steunt het op een appreciatie van feitelijke gegevens. In beginsel beschikt de overheid ter zake over

een bepaalde appreciatiemarge. De Raad van State kan echter de pertinentie en de werkelijkheid van de motieven beoordelen.

Opdat de ingeroepen motieven waarachtig zouden zijn, is op zijn minst vereist dat die motieven niet tegengesproken worden door de feiten, i.h.b. door het gebrek aan spoed dat door de aanvragende overheid zelf aan de dag wordt gelegd (1).

Te dezen blijkt uit de aan de Raad van State medegedeelde stukken dat het syndicaal overleg over de ontworpen regeling plaatsvond op 11 mei 2000, dat het begrotingsakkoord werd verleend op 12 mei 2000, dat de Vlaamse regering dezelfde dag haar principiële goedkeuring hechtte aan het voor advies voorgelegd ontwerp, en dat het advies van de inspectie van financiën werd verleend op 18 mei 2000 (2). Nochtans is de adviesaanvraag bij de Raad van State pas binnengekomen op 11 juli 2000. Uit de stukken van het dossier blijkt niet dat er tussen 18 mei en 11 juli nog enige ontwikkeling is geweest.

Het hiervóór geschetste verloop van de feiten, en i.h.b. het stilzitten van de adviesaanvragende overheid gedurende bijna twee maanden, ontkracht het spoedeisend

---

(1) R.v.St., 23 december 1997, v.z.w. "Nouvelle Clinique de la Basilique", nr. 70.502; R.v.St., 17 juni 1998, Kokou, nr. 74.342.

(2) Kennelijk heeft de Vlaamse regering niet meer onderzocht of de tekst van het ontwerp, in het licht van de kritische opmerkingen van de inspectie van financiën, geen aanpassing behoeft.

karakter, ingeroepen om een advies binnen drie dagen te vragen.

Derhalve moet besloten worden dat de dringende noodzakelijkheid niet naar behoren met bijzondere redenen is omkleed, en dat de adviesaanvraag onontvankelijk is.

2. Onverminderd de voorgaande conclusie, meent de Raad van State de aandacht te moeten vestigen op het feit dat, volgens artikel I 6 van het Vlaams personeelsstatuut, elke wijziging of aanvulling van dat statuut onderworpen moet worden aan het voorafgaand advies van het college van secretarissen-generaal.

De in het ontwerp geregelde aangelegenheid heeft betrekking op de arbeidsduur en de vergoeding van bepaalde personeelsleden van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap. Ook al worden de bepalingen van het ontwerp niet ingevoegd in het Vlaams personeelsstatuut, zij blijken toch de rechtspositie van de personeelsleden van het ministerie te betreffen.

Gelet op de aard van de ontworpen regeling, moet deze beschouwd worden als een aanvulling van het Vlaams personeelsstatuut. Ze dient dus voor advies te worden voorgelegd aan het college van secretarissen-generaal.

De kamer was samengesteld uit

de Heren	W. DEROOVER,	voorzitter,
	D. ALBRECHT, P. LEMMENS,	staatsraden,
Mevrouw	F. LIEVENS,	griffier.

Het verslag werd uitgebracht door de H. G. VAN HAEGENDOREN, auditeur. De nota van het Coördinatiebureau werd opgesteld en toegelicht door de H. J. DRIJKONINGEN, referendaris.

DE GRIFFIER, DE VOORZITTER,

F. LIEVENS W. DEROOVER